

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 27. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: fredag den 8. april 2016
Tidspunkt: kl. 10.00
Sted: vær. 2-133

Til stede: Mette Gjerskov (S), formand, Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Jan E. Jørgensen (V), Erling Bonnesen (V), Christina Egelund (LA), Rasmus Jarlov (KF), Lars Aslan Rasmussen (S), Peter Hummelgaard Thomsen (S), Søren Søndergaard (EL), Rasmus Nordqvist (ALT), Zenia Stampe (RV) og Holger K. Nielsen (SF).

Desuden deltog: miljø- og fødevareminister Esben Lunde Larsen.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3459 (landbrug og fiskeri) den 11. april 2016

Miljø- og fødevareministeren fortalte, at dagsordenen til rådsmødet om landbrug og fiskeri den 11. april var relativt kort, og at alle punkter var til orientering. Punkt 2 om klima og landbrug havde formandskabet taget af dagsordenen igen. Dagen før havde formandskabet til gengæld tilføjet et nyt punkt 8 om finansielle instrumenter. Punkterne 5 til 7 var til tidlig forelæggelse.

1. Markedssituationen for landbrugsvarer

– *Orientering fra Kommissionen og udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3459 – bilag 1 (samlenotat side 3)

EUU alm. del (15) – bilag 501 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 490 (udvalgsmødereferat side 683, senest behandlet i EUU 11/3-16)

Miljø- og fødevareministeren: Det første punkt er markedssituationen for landbrugsvarer, hvor der vil være en status fra Kommissionen. På rådsmødet i marts blev der ikke enighed om rådskonklusioner. Formandskabet konkluderede i stedet, at der var bred opbakning til en række punkter:

- frivillig udbudsstyring i mælkesektoren,
- fordobling af lofterne for offentlig oplagring af skummetmælkspulver og smør til fast pris,
- yderligere national statsstøtte til frivillig udbudsstyring samt lån og garantier,
- privat oplagring af svinekød, når det passer med markedssituationen,
- yderligere fokus på eksport, herunder markedsadgang, eksportkreditter og salgsfremme, og
- etablering af overvågning af markederne for oksekød og svinekød samt fremrykning af evalueringen af den såkaldte mælkepakke til efteråret 2016.

Kommissionen ville iværksætte tiltag på disse områder. Der var langt fra enighed blandt medlemslandene om tiltagene, og der var flere ønsker om målrettet støtte og yderligere

udbudsstyring. På den anden side var flere medlemslande også skeptiske over for udbudsstyring. Formandskabets opsummering var balanceret, men hverken udbudsstyring eller yderligere national statsstøtte er en god idé. Det er et tilbageskridt. Derimod er det mere fornuftigt at se på øgede lofter for offentlig oplagring af skummetmælkspulver og smør til fast pris samt privat oplagring af svinekød, hvis det bliver nødvendigt senere. Helt grundlæggende er vores fokus dog på at øge EU's eksport og adgang til tredjelands markeder. I morgen tager jeg også af sted på et eksportfremstød i Sydøstasien, hvor det er et af hovedformålene.

På rådsmødet forventer jeg, at der vil være en gentagelse af medlemslandenes ønsker til nye tiltag, og Kommissionen vil give en status over markedssituationen og de iværksatte tiltag.

Rasmus Nordqvist bad ministeren uddybe beskrivelsen af regeringens generelle holdninger i samlenotatets punkt 1. Han fandt det modsigende, at regeringen både lægger vægt på at fastholde markedsorientering af EU's landbrugspolitik og anerkender de markedsunderstøttende tiltag som værende en del heraf. Senere i samlenotatet står der "endvidere støtter regeringen ikke udvidet adgang til statsstøtte."

Formanden var enig i, at man skulle lægge vægt på markedsorienteringen. Landbruget i EU skulle i højere grad styres af udbud og efterspørgsel. Derfor ville hun gerne spørge til interventionsopkøb. Ministeren havde nævnt forskellige former for privat og offentlig oplagring. Var de ikke enige om, at det var gammeldags markedsstyring, som man kender fra EU for årtier tilbage? De måtte lige blive enige om, hvordan man definerer markedsunderstøttende tiltag.

Miljø- og fødevareministeren bekræftede, hvad formanden sagde. Regeringen prøver at undgå alt for mange andre instrumenter end dem, man kender til. Hvad statsstøtte angik, var regeringen optaget af, at der kunne være privat oplæring, men ikke i, at man udvider statsstøtteprogrammer rundt omkring.

Formanden gentog, at regeringen ifølge samlenotatet lægger vægt på, at markedsorientering af EU's landbrugspolitik fastholdes, og at den anerkender de markedsunderstøttende tiltag som værende en del af det. På den baggrund støtter man en forhøjelse af lofterne for interventionsopkøb. Men de var vel enige om, at interventionsopkøb ikke havde noget med markedsorientering at gøre.

Miljø- og fødevareministeren sagde, at interventionsopkøbet var til for at undgå udbudsregulering og lign. Man havde sendt det signal i Rådet, at det, der kan føre til genindførelse af kvoter, er Danmark arg modstander af. Man havde i den grad hævet fanen.

Formanden glædede sig over, at fanen var hævet. Så manglede den bare at være rød.

Miljø- og fødevareministeren tilføjede, at den i så fald skulle have et hvidt kors i midten.

Udg. 2. Klima og landbrug

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2014) 0015

Rådsmøde 3459 – bilag 1 (samlenotat side 9)

EUU alm. del (15) – bilag 501 (internt) (kommenteret dagsorden)

Punktet var udgået.

Formanden spurgte, hvorfor klimadelen var taget ud. Det var et vigtigt emne, ploven skulle holdes i fugen.

Miljø- og fødevareministeren svarede, at man havde udskudt det 1 måned, fordi klimakommissæren ikke havde mulighed for at deltage.

3. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en EU-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik (omarbejdning)

– *Status*

KOM (2015) 0294

Rådsmøde 3459 – bilag 1 (samlenotat side 12)

EUU alm. del (15) – bilag 501 (internt) (kommenteret dagsorden)

Miljø- og fødevareministeren: Under punkt 3 vil der være en status over forhandlingerne om forslaget om fiskeridataindsamling. Forordningen er grundlæggende rammen for støtte til indsamling af data på fiskeriområdet. Der sker en opdatering af forordningen om reformen af fiskeripolitikken. Generelt støtter vi fra dansk side forslaget, og vi har lagt vægt på at sikre en styrkelse af det regionale samarbejde om dataindsamling.

4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af havets økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 og (EU) nr. 1380/2013 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005

– *Præsentation*

KOM (2016) 0134

Rådsmøde 3459 – bilag 1 (samlenotat side 17)

EUU alm. del (15) – bilag 501 (internt) (kommenteret dagsorden)

Miljø- og fødevarerministeren: Under punkt 4 vil Kommissionen præsentere sit nye forslag om tekniske bestemmelser for fiskeri. Det omfatter bl.a. fastlæggelse af krav til redskaber og lukkede områder.

Forslaget skal tilpasse de tekniske bestemmelser til reformen af fiskeripolitikken. Der er i dag mere end 30 forordninger med tekniske bestemmelser, som med forslaget bliver lagt sammen i en overordnet rammeforordning. Derefter skal der ske en regional udmøntning. Der er mange spørgsmål, som bedst håndteres regionalt, så det giver god mening. Særlig i Nordsøen har det tidligere været vanskeligt at blive enige om en ændring af de tekniske bestemmelser. Det vil være et forslag, som det vil tage tid at forhandle på plads, så det vender vi tilbage til.

Kenneth Kristensen Berth henviste til høringsvaret fra Sportsdykkerforbundet, hvis betragtninger han i høj grad delte. Han kunne ikke se, hvorfor EU skulle blande sig i det og opfordrede derfor til at sætte spørgsmålstegn ved det.

Miljø- og fødevarerministeren svarede, at regeringen vil have undersøgt, om forbuddet mod anvendelsen af visse redskaber og bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser kan blive gjort gældende.

5. Partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri med Cookøerne

– *Tidlig forelæggelse*

Rådsmøde 3459 – bilag 1 (samlenotat side 22)EUU alm. del (15) – bilag 501
(internt) (kommenteret dagsorden)

a) Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Cookøernes regering og den tilhørende gennemførelsesprotokol

KOM (2016) 0143

b) Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Cookøernes regering og den tilhørende gennemførelsesprotokol

KOM (2016) 0146

c) Forslag til Rådets forordning om fordelingen af de fiskerimuligheder, der er fastsat i gennemførelsesprotokollen til partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Cookøernes regering

KOM (2016) 0145

Miljø- og fødevarerministeren: Punkt 5 er en fiskeripartnerskabsaftale med Cookøerne i det sydlige Stillehav. Det er en meget lille aftale. Fra dansk side holder vi os til den tilgang, der var enighed om i Fødevareudvalget tilbage i 2011, hvor fokus var på bedre videnskabelig rådgivning og kontrol, menneskerettigheder og åbenhed om udmøntningen af aftalerne.

6. Henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en international aftale med henblik på at forebygge ureguleret fiskeri på åbent hav i Det Centrale Nordlige Ishav

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2016) 0135

Rådsmøde 3459 – bilag 1 (samlentat side 26)

EJU alm. del (15) – bilag 501 (internt) (kommenteret dagsorden)

Miljø- og fødevareministeren: Punkt 6 drejer sig om at give Kommissionen mulighed for at indlede forhandlinger om en aftale om det nordlige centrale Ishav (Arktis), så man undgår ureguleret fiskeri uden et videnskabeligt grundlag. Det er selvfølgelig særlig vigtigt at sikre de grønlandske og færøske interesser i denne sag. Fra dansk side kan det støttes, at der indledes forhandlinger. På sigt kan der også blive tale om oprettelse af en regional fiskeriforvaltningsorganisation for området, men det vil kræve en fornyet beslutning i Rådet at give mandat til at indlede drøftelser om dette.

7. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1342/2008 af 18. december 2008 om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskebestande og for fiskeri efter disse bestande

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2012) 0498

Rådsmøde 3459 – bilag 1 (samlenotat side 28)

EUU alm. del (15) – bilag 501 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (12) – bilag 164 (udvalgsmødereferat side 609 FO, forhandlingsoplæg forelagt 14/12-12)

Miljø- og fødevarerministeren: Punkt 7 er planen for torsk i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat m.v. Tilbage i 2012 vedtog Rådet en tilpasning af dele af torskeplanen fra 2008. Det skete med hjemmel i Traktatens artikel 43, stk. 3, hvor Rådet lovgiver uden Europa-Parlamentet. EU-Domstolen underkendte i slutningen af 2015 Rådets vedtagelse fra 2012. EU-Domstolen afgjorde, at vedtagelsen skulle ske med hjemmel i traktatens artikel 43, stk. 2, hvor både Rådet og Europa-Parlamentet er lovgivere.

Der skal med udgangen af 2016 findes en midlertidig løsning, indtil der er vedtaget en ny flerårig plan for Nordsøen, Skagerrak og Kattegat m.v. Der bør hurtigst muligt ske en tilpasning til reformen af fiskeripolitikken.

Den nuværende torskeplan fra 2008 harmonerer ikke med reformen, landingsforpligtigheden eller princippet om maksimalt bæredygtigt udbytte. Derfor bør planen fra 2008 ophæves helt eller som minimum hurtigt tilpasses, så havdagesystemet afskaffes og beregningsmetoden til fastlæggelse af fiskerimuligheder for torsk opdateres.

Det er også vigtigt, at Kommissionen meget snart fremlægger forslag til en ny flerårig forvaltningsplan for Nordsøen, Skagerrak og Kattegat m.v. Heldigvis er der i marts måned opnået enighed mellem Rådet og Europa-Parlamentet om en flerårig plan for Østersøen. Det kan forhåbentlig bane vejen for fremskridt i planen for Nordsøen, Skagerrak og Kattegat.

8. Finansielle instrumenter i forhold til landbrugspolitikken

– Præsentation

Rådsmøde 3459 – bilag 2 (supplerende samlenotat)

EUU alm. del (15) – bilag 490 (udvalgsmødereferat side 685, senest behandlet i EUU 11/3-16)

Miljø- og fødevarerministeren: Formandskabet har tilføjet et nyt punkt 8 om finansielle instrumenter i forhold til landbrugspolitikken. Det er en opfølgning på drøftelsen i marts, hvor Kommissionen nu i april specifikt vil præsentere mulighederne under Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer. Det er med fokus på større og langsigtede investeringer for at fremme økonomisk vækst i EU. Der kan det også være relevant at se på mulighederne for landbrugssektoren. Hovedlinjen fra dansk side er, at det bliver så markedsbaseret, effektivt og ubureaukratisk som muligt.

9. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

10. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Punkt 2. Opfølgning på udvalgets mandatafgivning den 1. april 2016 ifm. forordningsforslaget om den europæiske grænse- og kystvagt

KOM (2015) 0671 – bilag 4 (notat i opfølgning af forhandlingsoplæg 1/4-16 om forslag om en europæisk grænse- og kystvagt)

EUU alm. del (15) – bilag 507 (foreløbigt referat fra Europaudvalgets møde 1/4-16)

Formanden havde sat opfølgningen på udlændinge- og integrationsministerens mandatindhentning på den foregående fredags møde på dagsordenen på grund af det forløb, som hun også havde sendt en mail om. Ministeren bad på fredagens møde om mandat på et forslag inden for Schengenområdet, nemlig forslaget om en fælleseuropæisk grænse- og kystvagt. Der blev på mødet spurgt, om mandatet alene handlede om Danmarks holdning til forslaget, eller om det også omfattede, hvorvidt Danmark bagefter ville tilslutte sig forslaget. Formanden havde på baggrund af ministerens svar konkluderet, at det alene handlede om holdningen til forslaget, og ministeren oplyste, at der de 6 efterfølgende måneder kunne være en proces, hvor Danmark tog stilling til det.

Fredag eftermiddag blev formanden så oplyst om, at ministeren egentlig havde bedt om mandat til begge dele. Ministeren havde tænkt sig at tilkendegive, at Danmark ville tilslutte sig forslaget på Coreper i onsdags. Formanden regnede derfor med at få en korrektion fra ministeriet, som jo nu stod med et problem, fordi ministeren ikke havde fået det mandat, hun gerne ville have haft. Det var ikke Europaudvalgets problem. Da der efter 2 dage ikke var kommet en korrektion, skrev formanden derfor en mail til udvalget om situationen med et link til videooptagelsen af mødet. Udvalget skulle være helt klar over, hvad de tog stilling til, og regeringen skulle være helt klar over udvalgets holdning.

Mandag modtog udvalget et præciserende notat fra ministeriet. Det grænsede i formandens øjne til vildledning, fordi man i det ikke nævner, at der blev sagt noget forkert på mødet. Det var det, der var problemet. Formanden mente ikke, man kunne komme og præcisere sig ud af sagen, når der først er blevet konkluderet noget i Europaudvalget. Derfor var der brug for at tage mandatafgivningen op igen. Formandens opfattelse var, at der ikke var flertal for et mandat, der omfatter at gennemføre forslaget i dansk ret. Ergo skulle sagen tilbage i Europaudvalget. Formanden havde taget det op på mail, fordi det hastede, men syntes, det var vigtigt, at alle var klar over sagens rette sammenhæng og fik nikket til fremgangsmåden. Ministeren havde ikke givet besked om, hvad der var blevet sagt på Coreper-mødet onsdag, så man vidste ikke, hvordan ministeren havde reageret på formandens henvendelse. Hun foreslog, at man på baggrund af en drøftelse på dagens møde skrev et brev til ministeren om, hvordan Europaudvalget så på sagen, hvad udvalget mente, der var blevet givet mandat til, og at man forventede, at ministeren kom tilbage og indhentede et nyt mandat.

Peter Hummelgaard Thomsen var fuldstændig enig med formanden.

Formanden sagde, at Enhedslisten, Alternativet og Socialdemokratiet havde givet udtryk for deres opbakning på mail.

Holger K. Nielsen havde ikke kunnet være til stede til mødet om fredagen, og derfor var han ikke vendt tilbage på mailen. Han var enig i formandens udmelding.

Formanden sagde, at det gjorde sagen endnu vanskeligere, at det var et spørgsmål om Schengen. Det kunne have voldsomme konsekvenser, hvis Danmark ikke tilsluttede sig. Derfor var det endnu vigtigere, at mandatet var fuldstændig præcist.

Jan E. Jørgensen sagde, at han stadig var ny i udvalget, men så vidt han var oplyst, havde ministeren fulgt den almindelige fremgangsmåde. Hun ville komme tilbage i udvalget den 15. april, hvor man så kunne drøfte spørgsmålet med hende.

Formanden bad ham uddybe, hvad han mente, der var almindelig praksis for Schengensager.

Jan E. Jørgensen gentog, at den fremgangsmåde, der var blevet fulgt, var den almindelige.

Søren Søndergaard sagde, at uafhængigt af hvilket parti man tilhører, er man nødt til at kunne regne med de mandater, man giver. Ellers spilder udvalget sin tid. Der var ingen tvivl i denne sag, for flere medlemmer havde spurgt om, hvad mandatet indebar, og det blev præciseret. Ministeriet kunne indhente et nyt mandat til resten, når det passede dem, men indtil videre måtte de holde sig til det mandat, der blev givet på mødet.

Når det var sagt, syntes Søren Søndergaard, at problemet var mere alvorligt. Sæt nu ministeren havde sagt det rigtige. Så havde man jo foruddiskonteret et helt område omkring Schengen, uden at det skulle op igen, og altså taget stilling til et forslag, inden man kender det endelige resultat. Det rejste et principielt spørgsmål om retsforbeholdet og om, hvordan Europaudvalget behandler disse ting.

Formanden foreslog, at man tog den konkrete sag først og den principielle diskussion bagefter. Hun svarede Jan E. Jørgensen, at problemet var, at der var forskel på det, der blev konkluderet på mødet, og det, som ministeren opfattede som sit mandat. På mødet var der meget klart blevet konkluderet, at mandatet handlede om, hvad man mente om indholdet i forslaget, men ikke om, hvorvidt Danmark skulle tilslutte sig. Formanden mente, ministeren kunne have fået mandat til begge dele, hvis hun havde bedt om det. Det er det, der bliver sagt på mødet, der gælder. Derfor var formanden blevet en smule provokeret, da hun bad ministeriet om en rettelse og en redegørelse for, hvad de havde tænkt sig, og så i stedet fik ti linjer, hvor der står, at det skal præciseres, at ministerens forhandlingsoplæg indebærer noget andet end det, der er blevet konkluderet på europaudvalgsmødet. Det kan man ikke. Det var også stærkt problematisk, at der gik 3 dage, fra ministeriet vidste, at der var sket en fejl, til de vendte tilbage, i en sag, som der var så kort tid til at handle i. Enhver kan begå fejl, og en minister kan nemt komme til at give et forkert

indtryk. Det er derfor, de har en hord af embedsmænd med sig til at gribe ind. Det var så også en fejl, at ingen havde gjort det. Den tredje og vigtigste fejl var dog, at man ikke havde korrigeret sin fejl, da man blev gjort opmærksom på den. Fredag eftermiddag var alle klar over, at der var en uoverensstemmelse mellem det mandat, ministeren gerne ville have haft, og det mandat, hun fik. Når man så prøver at præcisere sig ud af det, mente hun, det var stærkt problematisk. Formanden ville gerne sende en beskrivelse af sagsforløbet til ministeriet og få dem til at forklare, hvad der var blevet sagt på Coreper.

Jan E. Jørgensen sagde, at man selvfølgelig skulle være fuldstændig skarp på, hvad man konkluderer. Det, ministeren sagde i sin forelæggelse, var, at "regeringens forhandlingsoplæg går på, at man fra dansk side på Coreper den 6. april tilkendegiver, at Danmark støtter initiativer, der bidrager til at sikre integreret grænseforvaltning af EU's ydre grænser, at Danmark er positivt indstillet over for det seneste foreliggende hovedforslag samt to underordnede forslag, som de foreligger på nuværende tidspunkt, og at Danmark efter endelig vedtagelse af forslaget til en europæisk grænse- og kystvagt meddeler, at man vil gennemføre forslaget i dansk ret." Han huskede ikke præcis, hvordan ordene faldt bagefter, men ud fra forelæggelsen var forhandlingsoplægget forholdsvis klart.

Christina Egelund mente, der skulle være fuldstændig klarhed om, hvad de mandater, udvalget afgiver, indebærer. Derfor måtte man tage det op med ministeren i udvalget igen, hvis der var tvivl.

Zenia Stampe var enig. Man behøvede ikke bruge for meget tid på at diskutere, hvis skyld det var. Der kunne let opstå en smule magtkamp mellem ministerium og udvalg, men her kunne man nøjes med at bede ministeren komme tilbage, fordi der har været uklarhed om mandatet.

Formanden mente ikke, det skulle blive til en magtkamp, men udvalget skal tage sin mandatgivning meget alvorligt. Hun havde det skidt med at konkludere noget, der viser sig ikke at være rigtigt. Og det kunne ikke løses ved en præcisering på ti linjer fra ministeriet. Hun var enig med Jan E. Jørgensen i, at forhandlingsoplægget var klart i forelæggelsen, men den efterfølgende diskussion, hvor der blev stillet forskellige spørgsmål, gav anledning til tvivl om, hvad mandatet indebar. Formanden havde til sidst opsummeret, at udvalget skulle tage stilling til, hvad de mente om forslaget, men ikke til, om Danmark skulle tilslutte sig – det ville komme bagefter i en selvstændig proces. Ministeren fik ordet umiddelbart bagefter og havde dermed mulighed for at sige til, hvis opsummeringen var forkert. Det er som bekendt det talte ord og dermed den sidste opsummering, der gælder. Udvalget kunne næppe have gjort mere for at få mandatet præciseret.

Søren Søndergaard nævnte, at ministeren også havde sagt, at "det var fuldstændig korrekt, at når det bliver vedtaget, tilkendegiver Danmark, at man påregner at tiltræde, men så har man den 6-månedersperiode til endelig at beslutte sig for at tiltræde." Det betød, at udvalget ikke havde givet mandat til at tiltræde forslaget endnu. Regeringen burde bruge sine kræfter bedre end at slås om en ren tilståelsessag som denne.

Formanden sagde, at fejl jo kan ske. Problemet er, når man ikke retter dem. Nu sad udvalget en uge efter og vidste ikke, hvordan ministeren opfattede sit mandat. Hun ville skrive og få ministeren til at komme snarest muligt og drøfte sagen.

Søren Søndergaard sagde, at man af hensyn til udvalgets troværdighed måtte fastholde i brevet, at der ikke var givet mandat til den endelige tilslutning. Det er det talte ord, der gælder, og uanset hvad ministeren startede med at sige, var der hverken ud fra ministerens eller formandens konklusioner tvivl om, at der ikke er givet mandat til at tilslutte sig forslaget. Det var ikke uklart. Der kunne være mange grunde til, at det var sket, og selvfølgelig ville man finde man en løsning. Der var flertal for tilslutningen uanset hvad, men man måtte insistere på, at mandatgivningen foregår i udvalget.

Jan E. Jørgensen var enig i, at udvalgets konklusion gælder. Mandatgivningen var jo til for, at regeringen ikke skulle komme i mindretal. Ud fra referatet var det rigtigt, hvad der var blevet sagt. I den konkrete sag var problemet nok ikke så stort, for han troede ikke, at flertallet ville ændre sig.

Formanden ville skrive et brev til ministeren og understrege, hvad mandatet indebar, og at de ti linjers efterfølgende præcisering ikke gik an. Den konkrete sag ville så blive drøftet næste gang, hvor man også kunne få at vide, hvad regeringen havde handlet ud fra.

Formanden svarede Søren Søndergaard, at i sager, der er omfattet af danske forbehold, sidder Danmark med til møderne, men det er de andre, der træffer beslutningerne. Danmark kan så efterfølgende tilslutte sig forslaget eller lade være. Man har taleret og kan tilslutte sig, mens de andre drøfter spørgsmålet, eller man kan bruge 6-månedersperioden til at drøfte, om man vil det. Formanden foreslog, at man i første omgang skulle bede om et juridisk papir om proceduren. Hun mente, der var almindelig tilslutning til, at Danmark skulle blive i Schengen, men derfor var det alligevel væsentligt at få afklaret, hvornår man tilslutter sig. Argumentet for at tilslutte sig på forhånd kunne være, at Danmarks ord vejer tungere i mødelokalet, hvis man siger, man vil tilslutte sig, hvis man får det, man vil have.

Søren Søndergaard sagde, at det godt kunne indskrives i mandatet, at regeringen tilslutter sig, hvis Danmark får, hvad man ønsker. Det var en god idé med et juridisk notat, der afgrænser spørgsmålet.

Formanden sagde, at formuleringen af mandaterne var vigtig. Der stod f.eks., at regeringen lægger afgørende vægt på noget. Det betyder, at hvis ikke man får det med, vil man stemme nej. Det var en mærkværdig formulering i en sag, hvor Danmark ikke har stemmeret. Der var god grund til at få ridset op, hvordan tingene hænger sammen. I notatet kunne hun tænke sig at få regeringens vurdering af forhandlingssituationen med og en vurdering af, hvad dansk melding om tilslutning vil betyde i en hverdag. Formanden konstaterede, at der var opbakning til det.

Mødet sluttede kl. 11.13.